

Ἐν Κερκύρῃ, τῆ 31 Ἰουλίου 1868.

Προφερέστατε Ἰπλότα,

Ἐνόμιζον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τις τῶν νεωτέρων δίσχυρίζεται, ὅτι τοῖς πράγμασι συνεχῶς ἀρμόζουσι τὰ ὀνόματα· ἐξ οὗ καὶ ἐπῆλθε συνήθεια τοῦ μεταβάλλειν ἐνίοτε τὴν θέσιν τῶν γραμμάτων λέξεώς τινος, ἢ καὶ διανέμειν αὐτὴν εἰς διαφόρους λέξεις, ὅπως ἀνακύψῃ ἔννοια ἀρμοδία ἢ κεκρυμμένη· τοῦτο δὲ λέγεται ἀνάγραμμα· καὶ, ἀπὸ τοῦ χρόνου Πτολεμαίου Φιλαδέλφου, οὐδόλως καινὴ ἐφάνετο ἡ τέχνη αὕτη· ὁ Λυκόφρων παρὰστῆσαι βουλόμενος τοῦ Ἡγεμόνος ἐκείνου τὸ γλυκύθυμον, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος «Πτολεμαῖος» ἐξήγαγε τὰς λέξεις «ἀπὸ μέλιτος», καὶ ὅπως Ἀρσινόης ἄξῃ τὴν χάριν ἔδειξεν ὅτι ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἀνακύπτουσι αἱ λέξεις «Ἴον Ἡρας». Τὸ τρίτον δὲ μέρος τῆς παρ' Ἑβραίοις διὰ παραδόσεως παραδεδεγμένης ἐρμηνευτικῆς ἐπιστήμης, καλούμενον Θεμαρᾶ, ἰδίως διαλαμβάνει περὶ τῶν ἀναγραμμάτων, ἀ, κατ' ἐκείνην, ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναφύονται καὶ τῆς πείρας. Ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης τέχνης, ἐφαρμοζομένης προσέτι φράσεσι τισι, ἐξάγεται ἐνίοτε ἐξαιρετος ἔννοια, ὡς ἐν τῇ τοῦ Πιλάτου περιφήμῳ ἐρωτῆσει «τί ἐστὶν ἀλήθεια;» ἐξ ὧν ἀναγεγραμμένων λέξεων γίνεταί βωμαῖστὶ ἢ τῇ ἐρωτῆσει ἀπάντησις «ὁ Ἄνθρωπος ἐστίν, ὁ προσιών.»

Ἐπιθυμῶν καὶ γὰρ, μεταξὺ τῶν ὑμετέρων ἀρετῶν, καὶ τὴν ἐπισημονικὴν τεκμαίρεσθαι ἐξοχὴν, ἀναγράμμητι χρῶμαι, ὡς πρὸς τὸ ἤδη πολῦτιμον ὑμῶν ὄνομα Ἄγγελος (Angelus), οὐχ ἦττον ἐπαξίως μετατρέπων αὐτὸ βωμαῖστὶ ἐν τῷ τοῦ Γαληνοῦ (Galenus), καὶ εὐχόμενος προσέτι ὑμῖν τὸ μακρόβιον ἐκείνου, ὡς φήμῃ διαδίδοται, 140 ἔτη ζήσαντος.

Ἄξιόυμαι ὑποφάνεσθαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἰποκλινέστατος εὐπειθέστατος

Ἰμῶν θεράπων

Ἄνδρας Θεοτόκης.

Τῷ προφερεστάτῳ

Πατριολογῶν Ἰπλότη Ἀγγέλῳ Κογεβίνῳ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Ε.Σ.Φ.1.0037

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Εἰς Κέρκυραν